

Bilag 7

Landsforeningen af Fiskesalterier og Halvkonservesfabrikker.

København, den 6. maj 1950.

Til landstingets udvalg angående lovforslaget om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer.

I forbindelse med lovforslaget om kvalitetskontrol med fisk tillader Landsforeningen af Fiskesalterier og Halvkonservesfabrikker sig at fremsætte følgende bemærkninger.

Vor forening er, som dens navn angiver, en landsforening; den omfatter 39 virksomheder eller vistnok flere end Foreningen for Danmarks Fiskekonserves Industri. Alligevel er vor forening, i modsætning til den nævnte, ikke medtaget blandt de hovedorganisationer, som i forslaget § 41 er givet sæde i ankenævnet og kvalitetsudvalget. Formentlig har man tænkt sig, at Foreningen for Danmarks Fiskekonserves Industri ved eventuelle disputer angående kassation af vore medlemmers varer skal varetage vore foreningsmedlemmers interesser. Dette mener vi ikke vil være tilstrækkeligt betryggende for vore medlemmer som følge af det modsætningsforhold, der har vist sig at eksistere mellem de to konkurrerende foreninger.

Udelukkelsen af vor forening forekommer os heller ikke rimelig, eftersom folketinget i § 22 i forslag til lov om levnedsmidler har vedtaget, at der skal indhentes erklæring fra de nærmest interesserede landsorganisationer, hvor der i nævnte lov er givet indenrigsministeren bemyndigelse til efter forhandling med ministeren for handel, industri og søfart at udfærdige særlige bestemmelser, forsåvidt disse vedrører områder, der henhører under landbrugsministeren eller fiskeriministeren.

Udelukkelsen af vor forening fra de nævnte udvalg vil give en konkurrerende forening en indflydelse på behandlingen af sager vedrørende vore medlemmer, som vil kunne blive højst alvorlig for disse, så meget mere som *muligheden for rekurs til domstolene er udelukket*.

Vi kan ikke anerkende, at tilsynets arbejde skulle blive vanskeliggjort, om vor forening fik sæde i de nævnte udvalg, eftersom lovforslaget under alle omstændigheder begrænser antallet af medlemmer fra erhvervet til kun at omfatte repræsentanter for den involverede branche.

Vi må protestere imod bestemmelsen i § 42 om de tilsynsførende myndigheders adgang til at kræve sig virksomhedens bøger forelagt „i det omfang og på de områder, hvor det skønnes nødvendigt for tilsynets udøvelse“, og vi må ligeledes protestere imod, at „virksomhedens indehaver, hans stedfortræder samt personalet iøvrigt er pligtige at være tilsynet behjælpelig med udøvelsen, herunder ved udtagning af prøver, gennemgang af regnskaber o. lign.“, idet vi i stedet vil foreslå, at tilsynet indskrænkes til i givet fald at kræve den fornødne dokumentation forelagt. Det vil være ganske urimeligt, om virksomhedens personale skulle have adgang til virksomhedens bøger og papirer, og det ville være urimeligt, om personalet skulle kunne tages fra dets arbejde på tidspunkter, hvor det udkræves i forretningen, blot for at kunne hjælpe tilsynet med nævnte gennemgang af bøgerne.